Годі, друже, розмовляти;
Годі, друже, нам зітхати,-
Будемо мовчать,

Як ті вербоньки похилі,
Загадавшись, на могилі
Купкою стоять.

Вони бачать, вони знають,
Що дні щастя поминають,
Як читаю я

У твоєму темнім зорі,
Що ти плачеш, що ти в горі,
Квітонько моя!